

Behandling findes i Folkethingstidenden Sp. 229—30.).

Intet Ændringsforslag var tilstillet, og Ingen begjærede Ordet, hvorfor Lovudkastet (S. Anh. Sp. 37) tilligemed dets Overgang til 3die Behandling strax fattes under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 73 St.

Ændringsforslag indkrævedes til Indleveling i Bureauet inden næste Dags Aften.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til 1ste Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Frdn. af 3die December 1828 om Brugen af stemplet Papir. (Forslaget findes i Anhanget Sp. 129.)

H. M. Petersen: Jeg tillod mig allerede, da jeg indbragte denne Sag for det høitærede Thing, at karakterisere det foreliggende Forslag som et Affom af et, jeg havde den Ære at indbringe her i Thinget ifjor, og da det paa en ganske ubetydelig Redaktionsforandring nær er aldeles det samme, som eenstemmigt blev anbefalet af det Udvalg, der var nedsat ifjor, skal jeg tillade mig at henvise til den dengang afgivne Betænkning, som findes i Anhang B til Rigsdagstidenden for 7de Session, Sp. 307 og følgende. Jeg skal kun til Dplysning bemærke, at Overskuddet af Stempelpapirs-Intraderne, der i Finantsaaret 1852—53 var anslaaet til 400,000 Rd., i Finantsaaret 1853—54 var anslaaet til 475,000 Rd., i Finantsaaret 1854—55 til 575,000 Rd., i Finantsaaret 1855—56 til 630,000 Rd. og i Finantsaaret 1856—57 til 825,000 Rd.; det vil heraf sees, at denne Indtægt i de 5 sidste Aar omtrent er voxet med 100,000 Rd. aarslig. Bessynderligt nok findes Overskuddet af Stempelpapirs-Intraderne ikke anslaaet høiere i det Udcast til Finantslov, som for Diebliffet foreligger Thinget til Behandling, end i Finantslovudkastet for 1856—57; det er rigtignok, saavidt jeg i dette Diebliff erindrer, angivet i Anmærkningerne til Finantsloven, at de hidtil have været vurderet temmelig høit, eller i alt Fald, at Stigningen har været noget overdreven, men selv om dette forholder sig rigtigt, maa jeg dog bemærke, at det foreliggende Forslag efter den

voieste Beregning, jeg har formaaet at anstille, ikke vil medføre større Afgang i Overskuddet af Stempelpapirsintraderne, end at et Aars Stigning nogenlunde kan dække den; det vil altsaa egentlig sige, at det ikke vil foranledige nogen Afgang, men kun en Stillestaaen for 1 Aar. Forøvrigt skal jeg ikke udtale mig videre for Diebliffet, deels fordi Udvalget ifjor, som sagt, bestemt har anbefalet Forslaget, og deels ogsaa fordi den Ordfører, som Udvalget dengang udnævnte, for Diebliffet findes her i Salen — og, saavidt jeg troer, ogsaa alle de andre Medlemmer, og fordi jeg har det Haab, at han, som efter min Overbeviisning er den Opgave mere voksen end jeg, vil tage Forslaget i Forsvar, hvis det muligviis skulde blive angrebet.

Monrad: Naturligviis er der overordentlig Meget, der kan tale for og siges om et hvilketsomhelst Forslag, som angaaer Dphøvelsen af en Skat eller Skattebyrde, og et saadant Forslag vil altid finde Sympathi. I Hovedsagen er jo imidlertid enhver saadan Sag aldeles og reent finantstiel, og det vilde derfor være mig kjært, om man var istand til at ophylse, hvor stort det Beløb vilde være, som efter de foregaaede Aars Regnskaber vilde være gaaet tabt, dersom det foreliggende Lovforslag havde været Lov.

Indenrigsministeren: Det høitærede Medlem, der nys havde Ordet, bemærkede, at ethvert Forslag til Nedsættelsen af en Skat kunde gjøre Krav paa Sympathi, men med samme Føie troer jeg, at jeg maaftøe tør sige, at ethvert saadant Forslag ogsaa i en vis Forstand naturligt maa vække Antipathi, naar der under Forhold, hvor man ikke kan sige, at der er nogen egentlig Grund dertil, er Spørgsmaal om at opgive en Skatteindtægt. Gaaer man imidlertid ind paa selve Sagen, saa er det Spørgsmaal, der ligger for, det, om den Forandring i Stempelpapirslovgivningen, som her er bragt paa Bane, virkelig er en saadan, som har Krav paa særskilt og i indværende Rigsdagssession at søres igjennem; men da er det min aldeles bestemte Overbeviisning, at det vilde være fuldkommen urig-